

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

249678

ปัญหาการปรับบทกฎหมายในคดีผิดสัญญาชำระหนี้เงิน :
ศึกษากรณีดอกเบี้ยผิดนัดและเบี้ยปรับ

PROBLEMS ON APPLICABLE LAW IN THE CASE OF NON PERFORMANCE DEBTS ;
STUDY IN CASE DEFAULT INTEREST RATE AND PENALTY

ศฤงฆ์ กลั่นสุตา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังจันทน์

พ.ศ. 2554

600254233

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

249678

ปัญหาการปรับบทกฎหมายในคดีผิดสัญญาชำระหนี้เงิน :
ศึกษากรณีดอกเบี้ยยผิดนัดและเบี้ยปรับ

ศฤษณ์ กัตันสุภา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2554

**Problems on Applicable Law in The Case Of Non Performance Debts:
Study in Case Default Interest Rate and Penalty**

Sarid Klansupha

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws**

Department of Law

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2011

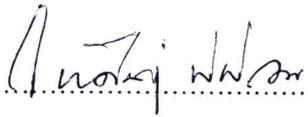

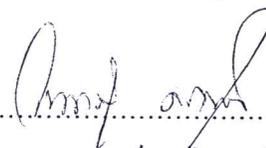
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาการปรับบทกฎหมายในคดีผิดสัญญาชำระหนี้เงิน : ศึกษากรณี
ดอกเบี้ยยผิดนัดและเบี้ยปรับ
เสนอโดย ศฤงฆ์ กลั่นสุภา
สาขาวิชา นิติศาสตร์ หมวดวิชา กฎหมายเอกชนและกฎหมายธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

 ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ พิพัฒนกุล)

 กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์)

 กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณนารถ)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิศา จิตรีนอมรัตน์)

วันที่ 26 เดือน พฤษภาคม 2554
พ.ศ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการปรับบทกฎหมายในคดีผิดสัญญาชำระหนี้เงิน: ศึกษากรณีดอกเบี้ยผิดนัดและเบี้ยปรับ
ชื่อผู้เขียน	ศฤงฆ์ กลั่นสุภา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ โชคเหมาะ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

249678

หนี้เงินคือหมายถึงหนี้ที่มีวัตถุประสงค์แห่งหนี้ เป็นการชำระเงินตรา คือเป็นหนี้ที่เจ้าหนี้อำนาจเรียกหรือเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ด้วยเงิน ซึ่งอาจจะเกิดจากนิติกรรม สัญญา หรือนิติเหตุ ซึ่งท้ายที่สุดความเสียหายหรือค่าทดแทนนั้น อาจตราค่าเป็นเงินได้ และเงินสามารถออกดอกผลหรือเกิดประโยชน์จากการใช้ เมื่อลูกหนี้กู้ยืมเงินจากเจ้าหนี้ หรือผิดนัดชำระหนี้เงิน ลูกหนี้ออมมีหน้าที่ชำระค่าตอบแทนให้กับเจ้าหนี้ในลักษณะเป็นดอกเบี้ย ซึ่งดอกเบี้ยเป็นผลนิตินัยประเภทหนึ่ง คิดประโยชน์เป็นค่าตอบแทนจากการใช้เงิน และมีอยู่สองลักษณะคือ ดอกเบี้ยในฐานะที่เป็นค่าตอบแทน คือเป็นประโยชน์ตอบแทนจากการให้กู้ยืมเงิน เช่นในกรณีที่กำหนดว่าเป็นการกู้ยืมเงินที่มีการคิดดอกเบี้ย แต่ไม่ได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยที่ชัดเจน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 ให้คิดดอกเบี้ยได้ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี แต่หากมีกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่ไม่เกินกฎหมายกำหนดไว้ในสัญญากู้เงิน เจ้าหนี้อำนาจเรียกดอกเบี้ยได้ตามนั้น ซึ่งเป็นดอกเบี้ยในลักษณะเป็นค่าตอบแทน ส่วนดอกเบี้ยในฐานะเป็นค่าเสียหาย คือดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้เงิน ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 ให้สิทธิ เจ้าหนี้เรียกดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ดอกเบี้ยในลักษณะนี้เป็นเงินได้หรือเป็นค่าเสียหายที่เจ้าหนี้สมควรได้รับเพิ่มจากค่าตอบแทนตามปกติ เพราะเป็นเงินที่ลูกหนี้ต้องชำระเพิ่มขึ้น จากความเสียหายที่ลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้เงิน แม้ไม่ได้ตกลงกันเรื่องดอกเบี้ยผิดนัดไว้ เช่นกรณีค่าเสียหายจากการละเมิด เจ้าหนี้อำนาจเรียกจากลูกหนี้ได้ ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ส่วนเบี้ยปรับเป็นเรื่องลูกหนี้สัญญากับเจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือชำระหนี้ไม่ถูกต้องสมควรก็ดี เบี้ยปรับจึงใช้ได้หลายๆ มูลหนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นหนี้เงิน เพราะหนี้ที่อาจถูกริบเบี้ยปรับได้นั้น อาจเป็นหนี้ที่ต้องกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการอันใดอันหนึ่ง

หากฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใด ก็ให้ปรับเบี้ยปรับเมื่อนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 379 การฟ้องคดีเพื่อเรียกเบี้ยปรับ เจ้าหนี้ต้องนำสืบถึงความเสียหายที่แท้จริงประกอบการพิจารณาคดี หากศาลเห็นว่าเบี้ยปรับสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ และการกำหนดเบี้ยปรับไม่มีอัตราขั้นต่ำไว้เช่นเดียวกับการคิดดอกเบี้ยผิดนัด ศาลจึงมีอำนาจกำหนดเบี้ยปรับให้ลดลงเป็นจำนวนพอสมควรได้

จากการศึกษาพบว่า การปรับบทกฎหมายกับประเด็นเรื่อง ดอกเบี้ยผิดนัด กับเบี้ยปรับ ยังมีความคลาดเคลื่อนไม่เป็นไปตามแนวทางเจตนารมณ์ของกฎหมาย กล่าวคือ ศาลจะวินิจฉัยว่า หากลูกหนี้ได้ทำข้อตกลงจะให้ดอกเบี้ยสูงขึ้น เพราะการผิดนัดของตนแล้ว ศาลจะนำหลักกฎหมาย เรื่องเบี้ยปรับมาบังคับ อันมีผลให้ศาลใช้บทบัญญัติมาตรา 383 ในอันที่จะลดเบี้ยปรับโดยไม่คำนึงถึงเจตนาของการทำข้อตกลงระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ที่ทำกันไว้แต่ประการใด การปรับบทกฎหมายเช่นนี้ ย่อมทำให้ลูกหนี้ที่ผิดนัดได้รับประโยชน์แทนที่จะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้ในอัตราดอกเบี้ยตามที่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญา ลูกหนี้กลับได้รับการลดดอกเบี้ยที่จะต้องเสียลง บางครั้งอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ลูกหนี้ผิดนัดรายอื่นที่ยอมปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้ระบุไว้ในสัญญา โดยยอมเสียดอกเบี้ยตามอัตราที่ตกลงไว้เมื่อมีการผิดนัดเกิดขึ้น นอกจากนั้นการที่ศาลปรับบทกฎหมายเช่นนี้ มีผลถึงจำนวนคดีที่ขึ้นสู่ศาลเป็นจำนวนมากขึ้น เนื่องจากลูกหนี้ที่ผิดนัดมักจะสู้คดี โดยไม่ยอมปฏิบัติตามชำระหนี้ตามข้อสัญญา เพราะถ้าสู้คดีแล้วอาจได้รับประโยชน์จากการปรับบทกฎหมายดังกล่าว

ดังนั้นจึงเห็นว่าควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพกฎหมาย จัดประชุมสัมมนา ให้ความรู้ เรื่องปัญหาการปรับบทกฎหมาย เกี่ยวกับการกำหนดดอกเบี้ยเบี้ยผิดนัด และเบี้ยปรับ โดยเชิญผู้ชำนาญการและมีอาชีพเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น ศาล อัยการ เจ้าหน้าที่ธนาคารฯ หรือเจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุน เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย และตัวแทนจากสภาพนายความ เข้าร่วมประชุมปรึกษาทำความเข้าใจบทบาทบัญญัติและวัตถุประสงค์ของกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง และกำหนดให้เป็นระเบียบ หรือข้อบังคับ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะ ทำให้การปรับบทกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และตรงตามความมุ่งหมายที่แท้จริงของการทำข้อตกลงระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ อันมีผลก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งฝ่ายลูกหนี้ที่ผิดนัดและฝ่ายเจ้าหนี้ว่าควรจะได้รับควบคุมการปรับบทกฎหมายอย่างไร

Thesis Title	Problems on Applicable Law in case of Non Performance Debts : Study in Case Default Interest Rate and Penalty
Author	Sarid Klansupha
Thesis Advisor	Associate Professor Pitoon Kongsomboon
Co-Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Poom Chokmoh
Department	Law
Academic Year	2010

ABSTRACT

249678

A money debt means debt which the subject of an obligation is to pay the money. A creditor is entitled to demand a debtor to perform his obligation by paying the money. The money debt may be occurred by a juristic act, contract or legal cause which damage or compensation may finally be determined in the form of money. The money can be fruitful or the use of it can be beneficial. If the debtor borrows the money or defaults on payment of the money, the debtor shall be obligated to pay an interest to the creditor. The interest is a kind of legal fruit which it incurs from the use of money and can be divided into two categories. First, the interest is a consideration derived from lending the money. For example, in the event that the lending of money is described to bear interest but no interest rate is expressly determined, 7.5 percent per annum shall apply pursuant to Section 7 of the Civil and Commercial Code. However, if the interest rate is fixed in the loan agreement and it is not higher than the rate as prescribed by law, the creditor is entitled to receive the interest at the rate so fixed. That is the interest as the consideration. Secondly, the interest is a payment of damages. This interest is specified in the case where the debtor defaults on payment of the money debt. Under Section 224 of the Civil and Commercial Code, the creditor is entitled to claim the interest during default at the rate of 7.5 percent per annum. If the creditor can demand higher interest on any other legitimate ground, this interest shall continue to be paid. This kind of interest is an income or damages which the creditor deserves to receive in addition to the normal consideration. That is because it is the money which the debtor must be paid as damages resulting from the debtor's default on payment of the money debt. Even though, the default interest is not stated in the contract, for example damages arising

from a wrongful act, the creditor is entitled to claim interest at the rate of 7.5 percent per annum. With regard to penalty, it is a matter that the debtor promises to pay a certain amount of money to the creditor when he fails to perform his obligation or does not perform his obligation in a proper manner. The penalty can apply in several kinds of debt and it is not necessary to be the money debt because the debt, in which the penalty may be forfeited, may be the debt which requires an action or a forbearance to perform the obligation. If the debtor is in default, the penalty is forfeited pursuant to Section 379 of the Civil and Commercial Code. In claiming the penalty under a court proceeding, the creditor must prove his actual damages. If the court considers that the penalty is disproportionately high, the court may reduce it to a reasonable amount. Unlike the default interest, the minimum amount of penalty is not provided. Therefore, the court is empowered to reduce the penalty to a reasonable amount.

It is found in the study that the application of the provisions of default interest and penalty is not in line with the intention of law. That is to say, the court considers that if the debtor agrees to pay an interest at a high rate due to his default, the court shall apply the provisions of penalty in which Section 383 empowers the court to reduce the penalty regardless of the intention of contract made between the creditor and the debtor. This can give advantage to the defaulting debtor not to pay the interest to the creditor at the rate as agreed in the contract but to pay the interest at the lower rate. In some cases, it may be unfair to other defaulting debtors who have duly performed the obligations as described in their contracts by making default interest payments as agreed. In addition, the aforementioned application of the provisions of law resulted in a number of cases being appealed to higher courts. The defaulting debtors would defend their cases and would not agree to perform the obligations under their contracts because they may receive benefit from the aforementioned application of the provisions of law.

As a result, it is appropriate that the organizations relating to the legal profession hold seminars to give knowledge in relation to the application of the provisions of default interest and penalty. The legal experts and professionals such as judges, public prosecutors, bank officers or finance officers, officials of Bank of Thailand and representatives from the Lawyers Council of Thailand should be invited to attend the seminars to consult and make understanding of the provisions of law and the intention of the law on this matter with a view to seeking the right direction and determining rules and regulations in the same direction. This will help make the

application of the provisions of law on this matter in line with the intention of law and the actual purpose of making contracts between the creditors and the debtors and give fairness to the defaulting debtors and the creditors as to how they should be protected from the application of the provisions of law.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้ หากปราศจากความกรุณาและความอนุเคราะห์จากบุคคลมากมาย ที่ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างยิ่ง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ที่กรุณาได้รับเป็นประธานกรรมการ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ในการค้นหาบทความให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์ ที่กรุณาได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ ที่กรุณาได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ทั้งสองท่านได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่าน ให้ความรู้ คำแนะนำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการค้นคว้าข้อมูล ให้กำลังใจ และให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนได้ทำการตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ของผู้เขียนอย่างคิมา โดยตลอด

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณภักดิ์ ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อพยุ่ง กลั่นสุภา และคุณแม่แม่พันธุ์ทอง กลั่นสุภา บิดาและมารดาของผู้เขียน ผู้ซึ่งชี้นำผู้เขียนเข้าสู่การเป็นนักกฎหมาย คุณเฉลิมลาภ กลั่นสุภา ภรรยาของผู้เขียน ที่เข้าใจ และให้การสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ผู้เขียนขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ศรีธรรมรักษ์ และ เจ้าหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่านตลอดจนพี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆ อีกทั้งทุกท่านที่ผู้เขียนมิได้กล่าวนามในที่นี้ ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายที่สุดนี้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีคุณค่าและประโยชน์ต่อการศึกษา ผู้เขียนขอมอบความดีทั้งหมดให้กับ บิดา มารดา และครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการศึกษาส่วนที่มีความผิดพลาดและข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สฤษฏ์ กลั่นสุภา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ณ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. ความหมายและแนวคิดของหนี้เงิน ดอกเบี้ยผิคนัด และเบี้ยปรับ.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับ หนี้เงิน.....	6
2.1.1 ความหมายของหนี้เงิน.....	7
2.1.2 ผลของหนี้เงิน.....	12
2.1.2.1 มีสิทธิเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้เป็นเงิน.....	12
2.1.2.2 เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการที่ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้.....	14
2.2 ลักษณะเฉพาะของหนี้เงิน.....	17
2.2.1 สภาพแห่งหนี้เงินเปิดช่องให้บุคคลภายนอกเข้าชำระหนี้แทนลูกหนี้ได้.....	19
2.2.2 ลูกหนี้ไม่อาจอ้างเหตุสุดวิสัยหรือพ้นวิสัยให้หลุดพ้นจากการชำระหนี้เงินได้.....	21
2.2.3 หากผิคนัดชำระหนี้เงินย่อมเกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้โดยเจ้าหนี้ไม่ต้องพิสูจน์ความเสียหาย.....	22
2.2.4 หนี้เงินย่อมเกิดดอกเบี้ย.....	24
2.3 ลักษณะและความหมายของดอกเบี้ยและเบี้ยปรับ.....	27
2.3.1 ลักษณะของดอกเบี้ย.....	27
2.3.2 ความหมายของดอกเบี้ย.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.2.1 ดอกเบี้ยในฐานะเป็นค่าตอบแทนจากการใช้ประโยชน์จาก ต้นเงิน	29
2.3.2.2 ดอกเบี้ยในฐานะเป็นค่าเสียหายจากการผิดนัดชำระหนี้เงิน	34
2.3.3 ลักษณะและความหมายของเบี้ยปรับ	35
2.3.3.1 แนวความคิดและความมุ่งหมายของกฎหมายเรื่องเบี้ยปรับ	37
2.3.3.2 ผลของกฎหมายเรื่องเบี้ยปรับ	37
2.3.3.3 เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างค่าเสียหายจากการไม่ชำระ หนี้กับเบี้ยปรับ	43
2.3.3.4 คุณพินิจของศาลในการลดเบี้ยปรับ	44
2.3.3.5 เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเบี้ยปรับกับดอกเบี้ย (ในฐานะเป็นค่าเสียหาย)	50
3. ปัญหาการปรับบทกฎหมายในคดีผิดสัญญาชำระหนี้เงิน กรณีดอกเบี้ยผิดนัดและ เบี้ยปรับ ตามกฎหมายของต่างประเทศและของประเทศไทย	64
3.1 มาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ	64
3.2 ความหมายของดอกเบี้ย และเบี้ยปรับ ตามความหมายของต่างประเทศ หลักการปรับใช้กฎหมายในการปรับลดเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วนในกลุ่ม ประเทศที่ใช้กฎหมาย จารีตประเพณี (Common Law)	65
3.2.1 ประเทศอังกฤษ	65
3.2.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา	68
3.2.3 ประเทศฝรั่งเศส	72
3.2.4 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	72
3.3 แนวคิดในการปรับลดเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน	76
3.3.1 แนวคิดในการปรับลดเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วนของต่างประเทศ	76
3.3.1.1 ระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common Law)	76
3.3.1.2 ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Civil Law)	77
3.3.2 แนวคิดในการปรับลดเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วนของไทย	78

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับ กำหนดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดในลักษณะ เบี่ยงปรับ.....	78
3.4.1 มาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ	78
3.4.2 มาตรการทางกฎหมายของไทย.....	82
3.5 การปรับบทกฎหมายในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดในลักษณะเบี่ยงปรับ	84
3.6 การปรับเบี่ยงปรับ.....	85
3.7 คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับการปรับเบี่ยงปรับ	87
3.8 กฎหมายเกี่ยวกับการเรียกให้ชำระหนี้และเรียกเบี่ยงปรับตามสัญญา	91
3.9 คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับการเรียกให้ชำระหนี้และเรียกเบี่ยงปรับตามสัญญา.....	94
3.10 กฎหมายเกี่ยวกับเบี่ยงปรับที่มีใช้จำนวนเงิน	96
3.11 คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับเบี่ยงปรับที่มีใช้จำนวนเงิน.....	97
3.12 กฎหมายที่เกี่ยวกับดอกเบี้ย และคำพิพากษาของศาลฎีกาในส่วนที่ ให้คำจำกัดความของดอกเบี้ย	98
3.12.1 ถ้ามิได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ให้ใช้อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี.....	98
3.12.2 คิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดไม่ได้.....	101
3.12.3 คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีและ ห้ามคิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ย	102
3.12.4 มิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี	107
3.12.5 ดอกเบี้ยทบต้น.....	110
3.12.6 บังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระในการจำนองเกินกว่าห้าปีไม่ได้.....	112
4. วิเคราะห์ปัญหาการปรับบทกฎหมายในคดีผิดสัญญาชำระหนี้เงินกรณี ดอกเบี้ยผิดนัดและเบี่ยงปรับ ,.....	113
4.1 ปัญหาการผิดนัดชำระหนี้เงินและความรับผิดชอบของลูกหนี้	114
4.2 ปัญหาการทำข้อตกลงในสัญญาที่ก่อนหนี้เงินเพื่อกำหนดดอกเบี้ยให้มีลักษณะ ที่ไม่ต้องลักษณะกฎหมายเรื่องเบี่ยงปรับ	115
4.3 ปัญหาการปรับบทกฎหมายเรื่องดอกเบี้ยผิดนัดกับเบี่ยงปรับ	117

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4 ผลกระทบเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของศาลในการปรับบทกฎหมายเรื่อง ดอกเบีย้ผิดนัดกับเบีย้ปรับ	119
4.4.1 ปัญหาการเกิดความไม่เป็นธรรม	122
4.4.2 ปัญหาการเจรจาการประนอมหนี้ก่อนฟ้องคดีไม่เกิดผลและเกิดคดี ขึ้นสู่ศาลโดยไม่จำเป็น	124
4.4.3 ปัญหาการที่ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ และไม่เกรงกลัวต่อเงื่อน ไขผิดนัด ในสัญญา	124
4.4.4 ปัญหาการที่ลูกหนี้ที่ดีเกิดความท้อแท้ และอยากได้ประโยชน์ เช่นเดียวกับลูกหนี้ผิดนัด	124
4.5 ตัวอย่างกรณีศึกษา ลูกหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลผิดนัด	125
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	131
5.1 บทสรุป	131
5.1.1 ความหมายและลักษณะของหนี้เงิน	131
5.1.2 ข้อตกลงเรื่องดอกเบีย้ และดอกเบีย้ผิดนัด	132
5.1.3 ข้อตกลงเบีย้ปรับหรือลดเบีย้ปรับ	133
5.1.4 การปรับบทกฎหมายของศาล	133
5.2 ข้อเสนอแนะ	135
5.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดระบบการจัดการและพิจารณาคดีเกี่ยวกับ ดอกเบีย้เงินกู้ยืมที่กำหนดไว้ล่วงหน้าในกรณีผิดนัด.....	135
5.2.2 การให้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์การธนาคารฯ ต้นทุนที่แท้จริงของ ผู้ประกอบการกับผู้พิพากษา.....	136
5.2.3 แนวทางเขียนคำฟ้องและยื่นเอกสารประกอบในกรณีขอให้ศาลปรับ บทกฎหมายเกี่ยวกับดอกเบีย้และเบีย้ปรับให้ถูกต้อง.....	137
5.2.4 การปรับอัตราดอกเบีย้ขั้นต่ำตามกฎหมายลดลง เพื่อให้สอดคล้องกับ สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน	138

5.2.5 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยปกติและอัตราดอกเบี้ยผิคนัดแยกประเภท ตามเอกเทศสัญญา และเพิ่มคำอธิบายความหมายของอัตราดอกเบี้ย ผิคนัดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	140
บรรณานุกรม	142
ภาคผนวก.....	148
ประวัติผู้เขียน	172